

Ofenzywa na Wschodzie trwa bez przerwy

Karawana statków idąca z Ameryki poszła na dno. — Skuteczne dzienne i nocne naloty na Petersburg i Moskwę

Z Kwatery Głównej Führera, 18 października.

Naczelne Dowództwo Niemieckich Sił Zbrojnych podaje:

Operacje ofensywne na Wschodzie mają przebieg planowy. Samoloty bojowe bombardowały w dzień urządzenia portowe w Murmańsku oraz

ważne wojenne urządzenia w okolicy Moskwy i w samym mieście. Również podczas ostatniej nocy ataki lotnictwa skierowane były na Moskwę oraz zakłady zaopatrzeniowe Petersburga.

Jak już podano w komunikacie nadzwyczajnym, płynąca pod mocną osłoną z Ame-

ryki do Anglii karawana statków została zaatakowana, po wypłynięciu na obszar objęty blokadą, przez niemieckie łodzie podwodne. Po wielodniowych upartych atakach łodzie podwodne zatopiły 10 nieprzyjacielskich statków handlowych, wśród nich 3 pełne cysterny o łącznej pojemności

60.000 trb. Podczas nocnych walk przeciwko nieprzyjacielskim statkom konwojującym zatopiono 3 kontrtorpedowce.

Przed Gibraltarem niemiecka łódź podwodna zatopiła nieprzyjacielski statek strażniczy.

Samoloty bojowe bombardowały na południowo-wschodnim wybrzeżu Anglii liczne obiekty portowe i zatopiły jeden statek handlowy o pojemności 4.000 trb.

Nieprzyjacieli nie ukazał się nad terenem Rzeszy.

—oOo—

Rząd sowiecki uciekł do Kazania

NOWY JORK, 17. 10. (PD). „United Press“ donosi z Londynu, że w kołach zagranicznych potwierdzają wiadomość o opuszczeniu Moskwy i przeniesieniu się do Kazania kor-

pusu dyplomatycznego oraz części rządu sowieckiego. Bezpośrednie połączenie z Moskwą ustało. „Associated Press“ donosi z Teheranu, że kwestia mieszkaniowa w Kazaniu przedstawia się bardzo źle. Miasto

jest przepełnione rannymi, produktów zaś spożywczych brakowało w Kazaniu już w sierpniu. Nowojorskie dzienniki poranne donoszą w wielkich artykułach wstępnych o ucieczce rządu sowieckiego.

Jak podały komunikaty, wojska niemieckie zajęły Kalugę i Twer. Obecnie walki toczą się na przedpolu Moskwy.

Zmiana gabinetu w Japonii Zerwanie rokowań z Waszyngtonem

SZANGHAI, 17 października. (PD). Tutejsza japońska prasa pisze o zmianie gabinetu. Konoye Tojo, który ustąpił otworzył drogę jeszcze bardziej silnemu gabinetowi. Zdaniem „Sanghai Mainit Shi“, międzyrządowa sytuacja, jaka wytworzyła się zwłaszcza na skutek położenia w sowieckiej Rosji, a która wywołała w USA silne zaniepokojenie, spowodowała zmianę rządu. „Taiti Kuschimpo“ powitał nowy gabinet jako oznakę wzrastającej tężyzny, co jest lepsze od połowiczności i kompromisów.

TOKIO, 17 października. (PD). Być może, że szczególnie Anglia i USA skłonne byłyby sądzić, że po ustąpieniu gabinetu i oświadczeniu wydziału informacyjnego rządu, naród japoński rozpadł się i będą próbować zakłócić stosunki między państwami ośi. Lecz założenia te i próby są — jak podkreśla „Tokio Nitschi-Nitschi“ — zgoła fałszywe i skazane na fiasko, ponieważ Japonia znajduje się właśnie na drodze do silniejszej jedności i konsolidacji. Pomimo najsilniejszego napięcia międzyrodowej sytuacji w japońskiej

polityce zewnętrznej nie ma rozdziewików, a szczególnie zaś nie ma ich w odniesieniu do polityki swoich sprzymierzeńców.

SZTOKHOLM, 17 października. Japoński kryzys gabinetowy położył kres prowadzonym od dwóch miesięcy pertraktacjom między Waszyngtonem a Tokio, podają w kołach dyplomatycznych Waszyngtonu i co potwierdza Exchange Telegraph.

Wierzą, że wskutek tego USA wzmocnią jeszcze bardziej swoją politykę odnośnie niesienia pomocy Sowieciom.

Barbarzyństwo przeciw cywilizacji

Dr. Goebbels na wielkich demonstracjach w Saarbrücken i Metzu

SAARBRÜCKEN, 6 października. Minister Rzeszy dr. Goebbels przemawiał w niedzielę popołudniu na wielkiej demonstracji narodowo-socjalistycznej niemieckiej partii pracy w Saarbrücken na placu Frontu Niemieckiego do 40.000 słuchaczy.

„Naród niemiecki, — mówił dr. Goebbels, — stał w tych tygodniach przed bitwą, która rozstrzyga o wpływa na losy narodu. Gigantyczne walki, które nasze wojska teraz zwycięsko prowadzą na Wschodzie, ustala ostatecznie przyszły porządek w Europie. Co się rozgrywa na Wschodzie, nie jest to już wojna w zwykłym tego słowa znaczeniu. — Tu rozstrzyga się walka o skalę światowej, w której barbarzyństwo wystąpiło przeciw cywilizacji Europejskiej. Tu w zasadzie nie chodzi o to, żeby zdobyć nieprzyjacielskie tereny, rozstrzygające bowiem jest ostateczne zniszczenie bolszewickich armii, które były przeznaczone do tego, aby wprowadzać w Europie krwawe rządy i terror. Naród niemiecki wleźliście dokładnie, co jest stawką w tych największych w dziejach świata zmaganiach. Walczymy o swoje narodowe życie i swój byt narodowy. Tu mogą być tylko dwie możliwości: albo zwycięstwo albo zniszczenie.“

Dr. Goebbels rozprawił się następnie z druzgocącą ironią z brytyjskim pyskownictwem, wskazał na angielską paplaninę o rzekomej ławazji na kontynent i porównał przystym Anglię z owym pijakiem, który już czterokrotnie z knajpy wyrzucony został na ulicę. Ten człowiek zapewne zastanowi się, czy jeszcze pięty raz pójdzie do knajpy, skąd go znowu silne ramiona wyrzucą.

Jedynie faktyczne odcłajenie, które Anglię mogłoby obecnie ofiarować swoim bolszewickim sprzymierzeńcom, to kłamstwo o kampanii wschodniej. Przed naszymi ostatnimi wielkimi nadzwyczajnymi komunikatami propaganda brytyjska naświetlała militarne położenie całkowicie według swego widzimisie i próbowała świat wprowadzić w błąd.

„Nie mogliśmy zająć żadnego stanowiska wobec tych kłamstw, — mówił dalej dr. Goebbels — byliśmy bowiem zmuszeni milczeć z uwagi na interes państwa. Ale ponieważ Anglię żadnych walk nie toczyły, mogli mówić, co im się żywnie podobało. Mogli oni nasze straty wyśrobować na trzy i pół miliona, mogli stwierdzić, że w Kijowie wybuchła zaraza, że nasza ofensywa ufnęła w mule, gnoju i rozmiękłych drogach, oni mogli kłamać, że my nie posiadamy więcej benzyny i że wszędzie brak jest amunicji. Nie mogliśmy na ten polok kłamstw odpowiedzieć. Zależało nam bowiem na tym, żeby będących w toku operacji nie zniweczyć.“

Wrogowie napróżno ludzili się, że ze swoją rozkładową propagandą wogóle dotrą do naszego narodu. Bardziej zdecydowanie niż kiedykolwiek skupia się naród na początku trzeciego roku walki wokół Wodza Niemiec; on prowadził nas od zwycięstwa do zwycięstwa. Jego genialne zdolności strategiczne i jego polityczną dalekowzroczność, które oświeciły Europę przed groźną katastrofą, zapewnił nam także ostateczne zwycięstwo. Kiedy my teraz wkraczamy w trzeci rok wojny, możemy z zadowoleniem stwierdzić, że leżące poza nami lata wojny uczyniły z nas bardziej zahartowanych i zdecydowanych. Zamiary wrogów pokonania nas muszą się zalać wobec najwaleczniejszej i najlepiej uzbrojonej armii świata i niezmordowanej pracy ojczyzny, która koncentruje wszystkie swoje siły i gotowa jest ponieść na to każdą ofiarę celem uzyskania zwycięstwa.“

Na drugim wiecu okręgu Marchii Zachodniej (Westmark) minister Rzeszy dr. Goebbels w niedzielę popołudniu na placu ratuszowym w Metz znowu miał przemówienie, któremu przysłuchiwało się z napięciem i zachwytem 35 tys. osób.

Na wstępie dr. Goebbels wspominał o zmianie historii tego miasta, które nigdy nie było niczym innym jak miastem niemieckim. Ono zachowało najlepsze niemieckie tradycje żołnierskie; nawet lata rozłąki nie mogły jej tego ducha pozbawić. Dzisiaj Metz wie, że okres od 1919 do 1940 r. nie dał mu żadnej korzyści. Teraz także i naród lotaryński śledzi z napięciem proces tworzenia się nowej Europy, co z każdym dniem staje się coraz bardziej widoczne. Wśród oklasków manifestantów dr. Goebbels oświadczył, że nasze potężne położenie militarne i polityczne równoznaczne jest ze zwycięstwem. Reklamując tego są nie tylko nasi waleczni żołnierze, ale także miliony nieznanych mężczyzn i kobiet, które niezmordowanie pracują dla osiągnięcia tego zwycięstwa. Wojna ta bowiem daje Niemcom największe szanse. Teraz jest czas naprawić błędy niemieckiej polityki ostatnich czterech stuleci.

Wszystkie pomysły atuty są dzisiaj w naszym ręku. My mamy w swoich rękach rozstrzygające porażki militarne i posiadamy najsilniejszy potencjał gospodarczy. Cała Europa współpracuje z nami by pokonać Anglię, której ostatnia kontynentalna nadzieja — Związek Sowiecki — już zalamuje się.

(Według „Der Angriff“, Nr 27)

BOMBARDOWANIE MOSKWY

BERLIN, (PD). DNB donosi z miarodajnych źródeł: Ataki niemieckiego lotnictwa na Moskwę w nocy na 15 października, spowodowały pożary ważnych obiektów wojskowych miasta. Stwierdzono duże zniszczenia wywołane przez bomby kruszące.

Znaczenie tych poważnych ataków niemieckich jest niezwykle wielkie, gdyż w Moskwie i jej okolicach znajduje się jeden z trzech głównych ośrodków przemysłu wojennego; gdy chodzi zaś o niektóre gałęzie tego przemysłu, to zakłady tego rodzaju znajdują się wyłącznie na terenie Moskwy. Rejon Moskwy jest głównym centrum przemysłu obróbki metali i żelaza Związku Sowieckiego, poza tym jest najważniejszym punktem uzbrojenia kraju.

Posiada on cenne surowce, z których, gdy weźmiemy pod uwagę ilość, najważniejszym jest węgiel brunatny. Udział Moskwy w ogólnej produkcji przemysłowej Sowieców wynosi 20 proc., w poszczególnych zaś gałęziach jest jeszcze znacznie wyższy. Tak np. okręg moskiewski wytwarza 25% z ogólnej ilości budowy maszyn. Poza tym posiada on 2 fabryki samochodów osobowych na 3 fabryki znajdujące się w ogóle na terenie Związku Sowieckiego. 50% drobnego przemysłu mechanicznego i optycznego znajduje się na terenie okręgu moskiewskiego.

Oprócz tego, znajduje się tam 30% instalacji sowieckich elektrowni, wiele zakładów włókienniczych, wyrobów skórzaných, wytwórni ubrania, zakładów żywnościowych oraz przemysłu spożywczego. Jako najważniejszy ośrodek zbrojeniowy posiada Moskwa np. 50% zakładów budowy samolotów, większą część fabryk dział przeciwlotniczych oraz zapalników do amunicji artyleryjskiej.

Cziang-Kai-Czek a Sowiety

Jak pracowała dyplomacja sowiecka na Dalekim Wschodzie

XXI.

Kiedy zostałem odwołany z Dalekiego Wschodu i byłem u Bergaminowa w Chabarowsku, by się odmówić, spotkałem w jego gabinecie Blüchera oraz kilku młodych Chińczyków w uniformach wyższych oficerów czerwonej armii.

Odniosłem wrażenie, że odbyła się jakaś bardzo gwałtowna dyskusja, albowiem było widać, że Blücher był jeszcze wzburzony.

Od sekretarza Bergaminowa, który siedział w przedpokoju, a którego znalazłem jeszcze z Archangielska, dowiedziałem się, że jednym z tych młodych Chińczyków jest syn chińskiego marszałka Cziang-Kai-Czeka.

W najbliższym otoczeniu Blüchera znajdował się wtedy szereg Chińczyków, którzy nosili mundury komandirów czerwonej armii. Młodego Cziang-Kai-Czeka uważano za ich przywódcę.

O Cziang-Kai-Czoku opowiadano w naszym sztabie, że odbył studia w moskiewskiej akademii sztabu generalnego czerwonej armii, a po powrocie oddał swojego małoletniego syna na wychowanie do Moskwy. Niedługo po zastrzeżeniu się stosunków między Związkiem Sowieckim a Japonią z powodu założenia państwa Mandżukuo, młody Cziang-Kai-Czek opublikował otwarty list do swojego ojca w sowieckich czasopiśmie prasowym. Oświadczył w nim, że zrywa z ojcem, i nazwał go zdradą za sprzeniewierzenie się, jakoby, zasadom komunistycznym, którym zaprzysiął w Moskwie wierność.

Cziang-Kai-Czekowi oraz Kuomintangowi, po zdobyciu władzy w chińskich prowincjach na południu, udało się zdobyć Chin Północne, a przez to poddać całe państwo chińskie Kuomintangowi, jedynie dlatego, że akcję poparł finansowo Związek Sowiecki, który dostarczył również broni.

Nadzwyczajnym komisarzem i pośle Związku Sowieckiego przy Cziang-Kai-Czoku był wtedy Michał Borodin, który odbył całą kampanię przeciwko Chinom Północnym z Blücherem — Ga-Linem, — i Cziang-Kai-Czekiem. Borodin był niezmiernie zręcznym dyplomatą i był doskonale obeznany z tajną działalnością propagandowego aparatu sowieckiego na zapleczu.

Po śmierci przywódcy kuomintangu, Sun-Yat-Sena, Cziang-Kai-Czek razem z wdową po Sun-Yat-Senie, która osiadła w Moskwie jako reprezentantka skrajnego skrzydła kuomintangu oraz utrzymywała kontakt między rządem sowieckim, partią komunistyczną a kominternem, re-

prezentował kierunek probolszewicki. Tak, jak liczni nacjonalisci w różnych państwach, i on zdecydował się na przyjazną współpracę ze Związkiem Sowieckim, by przy jego pomocy zdobyć władzę w całych Chinach.

Wiadomym było, że wielka liczba Chińczyków, których kształcono w Moskwie na uniwersytecie Sun-Yat-Sena na bolszewickich agitatorów i specjalistów od wojny domowej, umożliwiła przez swój aktywny udział oraz pod kierownictwem Borodina zwycięski pochód rewolucyjnej armii południowej przeciwko Chinom Północnym. Ci agitatorzy szli zawsze przed pracami na przód wojskami rewolucyjnymi. Przez agitację i propagandę udawało im się zawsze namówić do buntu liczne pułki północno-chińskich wojsk oraz przeforsować dobrowolne poddawanie się nadchodzącym wojskom Kuomintangu.

Plany Moskwy były zawsze jednokowe. Rząd sowiecki szczerł różne partie w państwach sąsiednich do krwawych rozgrywek między sobą, by potem spowodować przyłączenie nowej republiki sowieckiej do ZSRR. Cziang-Kai-Czek miał w Chinach przygotować drogę przysięgi rządowi sowieckiemu.

Moskwa jednak przeliczyła się.

Cziang-Kai-Czek odrzucił współpracę z komunistyczną partią chińską z tą chwilą, gdy zdobył pełnię władzy. Chciał pracować jedynie dla dobra narodu chińskiego. Z chwilą, gdy zawiedzeni w swoich nadziejach i dyszący pragnieniem zemsty agitatorzy komunistyczni zamierzali, zgodnie ze wskazówkami kominternu, nawoływać do walki przeciwko Kuomintangowi i wykorzystywać rewolucję chłopów chińskich do krwawej wojny domowej, Cziang-Kai-Czek odsłonił karły. Pokazało się, że stałe w obronie narodu chińskiego. Zaczął tępić ogniem i mieczem agitatorów bolszewickich.

Wśród agitatorów, którzy z ramienia komunistycznej międzynarodówki wyjechali do Chin, by biednym, ciemnym kulom chińskim dźwignąć głowę „zdołczyński socjalistycznej rewolucji” w Rosji oraz judzić ich do powstania przeciwko własnemu rządowi, był wybitny specjalista od taktyki wojny domowej, niemiecki komunist Heinrich Neumann. On to w 1923 r. zainicjował bunt robotników w Hamburgu, a gdy padły pierwsze strzały, przeczornie się wycofał do sowieckiego generalnego konsulatu.

W Chinach tysiące Chińczyków zapłaciło życiem swoje zaufanie do delegata kominternu, Neumanna.

Także i tu powstanie krwawo zgłębiono.

Jest charakterystyczne, że wiedzy około setki zagranicznych komunistów, których kierownictwo kominternu na żądanie Neumanna wysłało do Chin celem pomagania mu w pracy, wpadło w ręce organów policji Cziang-Kai-Czeka; wszyscy zostali bez pardonu ścięci. Albowiem Cziang-Kai-Czek wcale nie był zachwycony, jak to Neumann komunikował Moskwie, agitacją komunistyczną w Chinach. Chciał raczej przeciąć judzenie kominternu. Z chwilą przybycia agentów bolszewickich nadarzyła mu się odpowiednia okazja do rozpoczęcia czystki.

A Neumann, „przywódca rewolucji chińskiej”, tymczasem siedział sobie bezpiecznie w eksterytorialnym poselstwie sowieckim. Z tego powodu lud nazwał go „zbrodniarzem z Nankingu”.

Przed tym jeszcze Moskwa zażądała od Cziang-Kai-Czeka gwarancji, że umowy zostaną dotrzymane. Musiał on pozostawić jako zakładników w Moskwie szereg młodych Chińczyków z kierujących sfer kuomintangu, a wśród nich i własnego syna. Wszyscy ci młodzi Chińczycy byli pod zdecydowanym wpływem wdowy po Sun-Yat-Senie, fanatycz-

nej zwolenniczki Moskwy. Przyjechała do Chabarowska, gdy złamała wyjeżdżałem, by razem z młodym Cziang-Kai-Czekiem organizować punkt zborny niezadowolonych, sfa natyzowanych inteligentów chińskich. Po ewentualnym wejściu japońskich wojsk na terytorium sowieckie miały zmotoryzowane czerwone oddziały oraz duża ilość kawalerii urządzić energiczny wypad do Mandżukuo, dościsnąć do Pekinu, i tam zorganizować nowy chiński rząd sowiecki pod przewodnictwem wdowy po Sun-Yat-Senie. Jednocześnie miały oficjalnie ogłosić włączenie tego nowego państwa sowieckiego do ZSRR. W ten sposób obsadzenie Mongolii i Mandżukuo, jak również Chin Północnych przez wojska sowieckie miało zostać ex post zalegalizowane, i otrzymać sankcję prawną.

Z armii dalekowschodniej oraz wojsk specjalnych GPU wyodrębniły wszystkich, którzy należeli do chińskiej względnie mongolskiej ras, oraz sformowano z nich specjalne oddziały, na czele których stanął syn Cziang-Kai-Czeka i jego chińscy towarzysze, pośpiesznie w Moskwie wojskowo przeszkoleni.

Oddziały te miały tworzyć rdzeń przyszłej czerwonej armii nowej, chińskiej republiki sowieckiej. Jednocześnie miała być zajęta Mongolia

Zewnętrzna, gdzie miało ogłosić republikę sowiecką i włączyć ją razem z Mongolią Wewnętrzną do Związku Sowieckiego.

Zachowując nadzwyczajną ostrożność uchwały te pod przewodnictwem Garmanika i Lawrentiewa, jako reprezentantów centrali partyjnej i państwowej, zaprotokółowano w obecności wdowy po Sun-Yat-Senie i młodego Cziang-Kai-Czeka; stanowiły one, jako uchwalone za obopólną zgodą, podstawę wszystkich późniejszych działań. Wszyscy obecni zobowiązali się do zupełnego milczenia na temat powyższych uchwał, by nie dopuścić do przedwczesnego zaznajomienia się z nimi zagranicy.

Rola młodego Cziang-Kai-Czeka na wiosnę 1932 polegała na tym, że miał się udać ze swoimi towarzyszami do tak zwanych sowiecko-chińskich „wojsk komunistycznych”, znajdujących się w najbardziej na północno-zachód wysuniętej części Chin, niedaleko granic Mandżukuo oraz północnej armii japońskiej, o ile by wojska japońskie chciały uderzyć na terytorium sowieckie.

W naszym sztabie powszechnie było wiadomym, iż młody Cziang-Kai-Czek od tygodni prowadzi poufne rozmowy z bandami Chunguzów, usposobionych wrogo do Japończyków. Chunguzi ci byli znani z napadów, które stale urządzali na dalekowschodnią kolej, zbaczającą od Cytu po przez terytorium Mandżukuo do Władywostoku. Młody Cziang-Kai-Czek chciał namówić także i te bandy Chunguzów do czynnego wystąpienia przeciwko ewentualnie pracującym naprzód wojskom japońskim. Zdaniem kół wojskowych w naszym sztabie dążyli się one Japończykom dobrze we znać, operując na ich tyłach oraz na flankach.

Jak słyszałem od znajomych dowódców dalekowschodniej armii, kilka dni przedtem przyjechała do Moskwy większa ilość japońskich i koreańskich studentów, którzy natychmiast udali się do okolic, gdzie znajdowała się japońska armia, i mieli tam prowadzić z polecenia Moskwy komunistyczną agitację i propagandę przeciwko wojnie ze Związkiem Sowieckim.

Nie ulegało dla mnie wątpliwości, że wobec nieustannej agitacji kominternu, przeprowadzanej z ogromnym nakładem środków, na Dalekim Wschodzie nie może być w ogóle spokoju i porządku.

Związek Sowiecki nie zdradza najmniejszej chęci zrezygnowania z planów zdobycia bezwzględnej hegemonii na Wschodzie, i, biorąc praktycznie, bolszewizowania wszystkich mongolskich narodów.

Bombardowanie rejonów Morza Białego

BERLIN, (PD). Jak dowiaduje się DNB z kół wojskowych, silne zespoły niemieckiego lotnictwa, w trakcie postępujących naprzód działań na froncie wschodnim, bombardowały również linie kolejowe, prowadzące do Morza Białego. Pociski bombowe zerwały wiele torów i rozbili większą ilość pociągów. Podczas ataku 22 bolszewickich samolotów na frontie fińskim, szczególnie się wyróżniły trzy niemieckie samoloty myśliwskie.

Zestrzeliły one po krótkiej, gwałtownej walce powietrznej — 6 maszyn sowieckich i odpędziły pozostałe tak, że nie mogły one przeprowadzić zamierzonego ataku. Niemiecy lotnicy nie ponieśli żadnych strat. Maszyny ich nie zostały uszkodzone.

BERLIN, 16. 10. (PD). Jak podają kół wojskowe, w czasie oczyszczania wysp na Bałtyku, niemieckie samoloty bojowe bombardowały wszelkie baterie i stanowiska polowe, wyrządzając im ciężkie szkody. 15 października skierowane były również ciężkie falowe mały niemieckiego lotnictwa na urządzenia portowe Murmańska, które trafoło licznymi bombami tak, że w północnej i południowej części portu powstały wielkie pożary.

Na kolej murmańską niemieckie samoloty bojowe zrzuciły celne bomby na idący pociąg i na wiele budynków przy torze kolejowym, niszcząc je kompletnie.

BERLIN, (PD). Jak dowiaduje się DNB, eskadry niemieckiego lotnictwa zniszczyły w ciągu 16 października i w nocy na 16 października, 33 sowieckie samoloty w walce powietrznej, a 14 maszyn na ziemi, 11 sowieckich samolotów zestrzeliła niemiecka artyleria przeciwlotnicza, tak, że Sowiety straciły razem 58 maszyn.

Timoszenko zarządził „czystkę”

BERLIN, (PD). Według doniesień z Moskwy przeprowadził marszałek Timoszenko, — jak DNB z kół wojskowych się dowiaduje, — zmianę w obsadzie stanowisk rozmaitych dowódców. W poszczególnych wypadkach doszło przy tym do ostrych starć. Usunięci dowódcy skarżyli się

Wojna w Afryce

Komunikat włoski

Rzym, 16 października. (PD). Komunikat wojenny brzmi następująco: W Afryce północnej walki na froncie Tobruku mają pomyślny dla nas przebieg. Nieprzyjacielskie zmotoryzowane jednostki zostały ostrzelane przez naszą artylerię. Wojska lotnicze bombardowały umocnienia i baraki w Tobruku.

W Afryce wschodniej odparto próby napadu na nasze pozycje pod Ualag (Gondar). Nieprzyjacieli poniosł poważne straty. Na pozycjach Culquahert rozprószone oddziały nieprzyjacielskie, które próbowały zbliżyć się do naszych urządzeń wo-

dociagowych, by je uszkodzić; zadano straty nieprzyjacielowi.

Na Morzu Śródziemnym nasze myśliwskie łodzie podwodne zatopili brytyjską łódź podwodną.

BERLIN, 16 października. (PD). DNB podaje ze źródeł wojskowych, że niemieckie lotnictwo atakowało ubiegłej nocy ważne obiekty wojskowe na wschodnim wybrzeżu wysp brytyjskich. W Afryce, niemieckie samoloty bojowe skutecznie zbombardowały, w dniu 15 października obóz polowy koło Auda. Poza tym, zaatakowano ponownie w nocy z dobrymi rezultatami, urządzenia portowe w Tobruku.

BERLIN, 15. 10. (PD). Niemiecki konwój został nieprzewidzianie zaatakowany przez 24 brytyjskie myśliwce i bombowce. Jak dowiaduje się DNB z kół wojskowych, niemieckie łodzie patrolowe, ochraniające konwój zestrzeliły trzy brytyjskie bombowce. Strat niemieckich niema, a konwój dopłynął do portu swego przeznaczenia. Bomby brytyjskie wpadły do morza.

Od Tannenbergu do Moskwy

Podajemy w skrócie artykuł współpracownika wojskowego „Wilner Zeitung” nr. 5.

Bitwa pod Tannenbergiem rozpoczęła się 23 sierpnia 1914 r. Na rosyjskim froncie północno-zachodnim stało 485.000 Rosjan przeciw 175.000 Niemców, z czego w ósmio dniowej bitwie pod Tannenbergiem walczyło 153.000 Niemców przeciw 191.000 Rosjan. Armia niemiecka składała się przeważnie z niedoświadczonego pospolitego ruszenia. Przeciwnikiem jej były gwardyjskie pułki rosyjskie. Pomimo to bitwa skończyła się klęską rosyjską, albowiem dowództwo rosyjskie nie potrafiło wykorzystać swojej przewagi. Tannenberg był największą bitwą okrążającą nie tylko w wojnie światowej, ale i w ogóle w historii.

Powyższe trzeba sobie przypomnieć, by mieć pojęcie o rozmiarach niedawnej bitwy okrążającej aa

środkowym froncie. Według obliczeń niemieckiej kwatery głównej armie marszałka Timoszenki składały się prawie z 60 dywizji, to znaczy z 1.200 tysięcy żołnierzy. Ale w komunikacie naczelnego dowództwa niemieckiego są jeszcze bardziej zaniżone cyfry: długość przełamanej frontu na środkowym odcinku wynosi 500 km. Równa się to mniej więcej odległości z Berlina do Katowic.

Jak się zmienił stosunek wielkości i jakie decydujące znaczenie historyczne ma obecna kampania wschodnia, wynika także z porównania ostatniej bitwy ze zmaganiem, które odbyły się na tym samym pobojuwisku w 1812 r. 7 września 1812 r. rozpoczęła się pod Borodinem nad Koločą, dopływem rzeki Moskwy, wielka bitwa, którą Rosjanie nazywają „bitwą pod Borodinem”, a Francuzi „bitwą pod Moskwą”. Tutaj, po stoczeniu bitwy pod

Smoleńskiem i Lubią, rosyjski wódz Kutuzow zajął stanowiska i okopał się, by zamknąć przeciwnikowi drogę do Moskwy. Owego dnia stało 104.000 Rosjan z 637 armatami pod dowództwem Kutuzowa przeciwko 124.000 Francuzów z 587 armatami. Wieczorem Francuzi nieśli prawie całe pole bitwy w swoim ręku, lecz Rosjanie cofnęli się w zupełnym porządku, nie ścigani przez wroga. Na placu walki pozostało 28.000 Francuzów i 44.000 Rosjan.

Ówczesne pole bitwy, w porównaniu z dzisiejszymi olbrzymimi przestrzeniami, było miniaturą. Przerwanie to jednak nie stanowiło dla niemieckich dowódców źródła niebezpieczeństwa, albowiem ruchy wojsk dopiero na takich przestrzeniach umożliwiały okrążenia na największą skalę.

Że chodzi tu o olbrzymie rozmiały, dowodzi długość frontu, na której odbywa się atak. Trzeba sobie bowiem dalej uświadomić, że odległość np. między Moskwą a Charkowem równa się odległości między Wiedniem a Hamburgiem. Okoliczność ta nasłania trudności, które

na Wschodzie trzeba pokonać. Można je było pokonać tylko dlatego, że niemieckie armie zdobywały się na największy wysiłek. Czego dokonała niemiecka piechota, wynika z podanego niedawno do wiadomości faktu, że jedna z dywizji piechoty w ciągu 24 godzin przeszła 90 km., nieustannie walcząc i pracując naprzód. A marsz ten nie odbywał się na dobrych drogach, lecz przeważnie w terenie błotnistym, lesistym i po bezdrożach.

Niezwykły wyczyn niemieckiego dowództwa, sztabu generalnego i walczących armii można należyście ocenić, jeśli się zważy, że największa z wszystkich dotychczasowych ofensyw rozpoczęła się na obszarze oddalonym od granic niemieckich o 1000 km. Na tym obszarze trzeba było stworzyć warunki, by zakrojona na olbrzymią skalę ofensywa, miała powodzenie. Wódz Niemiec w swoim rozkazie dziennym podkreślił, że uruchomiono ponownie 25.000 km. linii kolejowych, na prawiono 405 linii kolejowych oraz wybudowano prawie 2000 mostów, długości ogółem ponad 12 km.

Długość uruchomionych linii kolejowych odpowiada 25-krotnej drodze z Kolonii do Królewca, albo innymi słowy równa się długości sieci kolejowej wskazują jednocześnie na wielkość i znaczenie zdobytego obszaru. Mia nowicie cała sieć kolejowa Związku Sowieckiego wynosiła tylko 85.000 km., podczas gdy niemiecka na znacznie mniejszym obszarze ma 69.000 km. Należy więc stwierdzić, że prawie jedna trzecia kolei sowieckich dostała się w niemieckie ręce.

A jeśli chcieć w pełni ocenić rozmiary obecnej ofensywy niemieckiej, nie należy zapomnieć, że niemieckie lotnictwo daleko poza omawianym obszarem zniszczyło koleje przeciwnika. Jedynie z Moskwy prowadzi dziesięć głównych linii kolejowych do różnych części Związku Sowieckiego; w komunikatach stale powtarzały się wiadomości, że lotnictwo obrało sobie właśnie te linie za cel swoich skutecznych ataków. Nie będzie przesadą, jeśli powiemy, że sowieckie lotnictwo w dużym stopniu jest zniszczone, i że bardzo ciężko ucierniały zwłaszcza

połączenia Moskwy z bazami, z których szły posiłki.

Olbrzymia bitwa, która toczy się obecnie, nazwana bitwą decydującą kampanii wschodniej. I rzeczywiście jest tak, jak to było na zachodzie 9 czerwca 1940 r., po przełamaniu pozycji nad Aisną. Opór francuski nie miał najmniejszych widoków na powodzenie, choć nie był jeszcze całkowicie złamany.

Obecną bitwę można porównać także z bitwą pod Sedanem 1870 r., która także zdecydowała o niemiecko-francuskiej kampanii.

I może jeszcze ostatnie cyfry porównawcze unaczynia, czego dokonano w ciągu tych czterech miesięcy kampanii wschodniej. Wzięto do niewoli ponad 3 miliony jeńców. A jak wiadomo podczas całej wojny światowej dostało się do niewoli niemieckiej 1.434.529 żołnierzy rosyjskich.

Na Wschodzie rozstrzygnięcie nastąpiło, nawet jeśli wojska niemieckie, które wywalczyły decydujące zwycięstwa, nie mogą jeszcze w chwili obecnej złożyć swej broni w kozy.

JAPONIA WYPOWIE WOJNĘ w wypadku blokady surowców

SHANGHAI, (PD). Prasa japońska jednomyślnie twierdzi, że Japonia nie odstąpi od swej polityki nowego ładu we wschodniej Azji i każdego, kto by jej w tym próbował przeszkodzić, będzie traktowała jako swego wroga.

„Tairiku Shimpō“ pisze, że w związku ze spodziewanym rozstrzygnięciem wojny w Związku Sowieckim należy oczekiwać specjalnej aktywności dalekowschodniej polityki USA i Anglii. Stany Zjednoczone zechcą wzmocnić stanowisko Sowieckie na Dalekim Wschodzie, by przeszkodzić japońskiej ekspansji na południe. Polityka japońska stworzenia sfery ogólnego dobrobytu we wschodniej Azji jest nie do obalenia i Japonia

wypowie wojnę każdemu, kto by chciał dojścia do znajdujących się tam surowców zablokowanych. O ile USA odrzuci minimalne żądania Japonii, będzie ona zmuszona zerwać stosunki z USA.

„Shanghai Mainichi“ wypowiada się również za wprowadzeniem nowych porządków

we wschodniej Azji bez względu na jakiekolwiek bądź pertraktacje z USA, gdyż Stany Zjednoczone są wyraźnie nie-szczere.

Kłótnie między żydami o pierwszeństwo bałamucenia „gojów“

BERLIN, (PD). Pod tytułem „Roosevelt rozpoczyna nowe akcje przeciw Ameryce Południowej“ podaje „Berliner Illustrierte Nachtausgabe“ głosy neutralnych obserwatorów z Waszyngtonu, według których Roosevelt przyznał pułkownikowi Donovanowi nadzwyczaj wysokie sumy pieniężne, przy pomocy których mają amerykańscy dziennikarze, re-

porterzy i mówcy radiowi urobić opinię państw łacińskiej Ameryki. Powołanie do życia tego wielkiego aparatu propagandowego określa gazeta jako likwidację samodzielności państw południowo-amerykańskich.

Dalej podaje gazeta, że Donovan, zgodnie z doniesieniami z Waszyngtonu, popadł w konflikt z rządem,

albowiem sekretarz państwa, Hull i ministerstwo spraw wewnętrznych stworzyli równocześnie inny aparat propagandowy, opłacany i kierowany przez żydowską klikę nowojorskiej giełdy. Obydwie żydowskie kliki kłócą się teraz, pisze gazeta, o pierwszeństwo w korzystaniu z rożności i innych środków agitacyjnych.

Ustalenie rocznej normy dostaw dla rolników Wójtowie będą rozsyłali zawiadomienie

Każdy rolnik jest obowiązany dostawić na punkty skupu następujące ilości zboża i kartofli od 1 ha gruntów uprawnych: żyta, lub pszenicy: — 27,2 kg.; owsa — 24,1 kg.; jęczmienia — 6,1 kg.; kartofli — 304,3 kg.; słomy — 7,7 kg. Od 1 ha łąki należy dostarczyć do obowiąz-

zującej sprzedaży 139,6 kg. siana. Normy powyższe obowiązują w stosunku rocznym. Zboże winno być suche, dobrze oczyszczone, kartofle nie mniejsze niż 4 cm. średnicy. Siano winno być z traw słodkich, nie spleśniałe, ani zakurzone.

Normy powyższe obowiązują na terenie pow. wileńskiego. Każdy rolnik zostanie zawiadomiony przez wójta o terminie i miejscu dostawy, oraz o artykułach, jakie jest obowiązany dostarczyć do sprzedaży. Sprzedaż obowiązkowa dokonuje się na punktach skupu „Lietukisa“ w Wilnie. (S).

Niezrozumiała opieszałość

Pisaliśmy już o zarządzeniu władz w sprawie przywrócenia chwilowo zawieszonych działalności związków zawodowych.

Znaczenie związków zawodowych w przejściowym okresie normalizacji stosunków gospodarczych zarówno dla gospodarki kraju jak i samych pracowników jest bardzo wielkie. Tym bardziej więc niezrozumiała jest opieszałość z jaką zarówno pracownicy jak i kierownicy poszczególnych przedsiębiorstw ustosunkowali się do sprawy powyższej.

O nawiązanie kontaktu z związkami zawodowym musi zająć się sam pracownik oraz kierownicy przedsiębiorstwa.

Leży to zarówno w interesie jak jednych, tak i drugich.

W sprawach organizacyjnych, należy się zwracać do specjalnego delegata do spraw związków zawodowych mającego swą siedzibę przy Urzędzie Komisarza Okręgu Wilno. (t)

Brak sił fachowych na prowincji

Praca czeka na bezrobotnych farmaceutów

Ostatnio w aptekach na prowincji widać się odczuć wielki brak sił fachowych. Dzieje się to przede wszystkim skutkiem tego, że bezrobotni farmaceutyci nie chcą wyjeżdżać z miasta, pomimo czynionych im propozycji. Wytwarza się skutkiem tego stan absurdalny. W Wilnie istnieje pewna liczba bezrobotnych sił fachowych, na prowincji zaś wiele aptek odczuwa brak pracowników. Wypada madmienia, że bezrobocie wśród farmaceutów w mieście na skutek dopuszczenia do pracy byłych właścicieli pozbawionych nie tylko aptek, lecz i możliwości zarobku, wzrośnie jeszcze bardziej.

Należy spodziewać się, że młodzi magistrzy farmacji poświęcający się obranemu zawodowi nie tylko dla korzyści materialnych lecz i dla idei niesienia pomocy bliźnim — zrozumieją, że w chwili obecnej miejsce ich jest tam, gdzie są najwięcej potrzebni.

Odmienne czynniki i ludność prowincji oczekuje zgłoszenia się bezrobotnych farmaceutów.

Warunki odbudowy powojennej kraju niedopuszczają możliwości uchylania się od pracy i właściwego wykorzystania posiadanych umiejętności.

Należy się także liczyć z możliwością obsadzenia wolnych stanowisk w drodze zastosowania istniejących rozporządzeń o przymusowym wykorzystaniu siły roboczej. (to)

Mięso od spekulantów jest nie tylko drogie, ale i szkodliwe dla zdrowia

Spekulanci sprzedają częstokroć mięso pochodzące z tajnego uboju, dokonywanego przez niefachowców, w warunkach wysoce niehygienicznych. W dodatku mięso to, zanim trafi do rąk spożywcy, jest ukrywano przed policją, przyczem ukrywający wcale nie liczą się z zanieczyszczeniem tego produktu. Były wypadek ukrywania mięsa przez spekulantów w gnoju, w ustępach itp.

W ten sposób nabywcy mięsa z nielegalnych źródeł nie tylko płacą wygórowane ceny, lecz również na rażą się na zachorowanie. Ostatnio policja zatrzymała szereg spekulantów, handlujących mięsem, pochodzącym z nielegalnego uboju. Przechowywanym mięsem sporządzono doniesienia karne, na podstawie których zostali oni ukarani przez burmistrza. Aniela Derkiesowa, Giadka Akons, oraz Songinas Jan zostali ukarani po 500 rb. grzywny z zamianą na 30 dni aresztu, a Szarek Wacenty na 300 rb. grzywny z zamianą na 30 dni aresztu za sprzedaż mięsa z pominięciem nadzoru weterynaryjnego po cenach wyższych od ustalonych przez władze. (t)

Anglia uzależnia się finansowo od swego zamorskiego partnera

Enuncjacje podsekretarza stanu w waszyngtońskim ministerstwie finansów Daniela Bella o skurczeniu się angielskich wartości majątkowych w Stanach Zjednoczonych, wywołały duże zainteresowanie w berlińskich kołach politycznych oraz spowodowały rozważania, na ile wojna dla Wielkiej Brytanii przetrwała być „interesem“. Rozumie się samo przez się, że podane przez podsekretarza stanu Billa cyfry bada się pod kątem wiarygodności, jak długo Wielka Brytania będzie w stanie opłacać ze swoich należności dostawy i świadczenia, mieszczące się w ramach umowy o wydzierżawianiu i wypożyczaniu.

Od chwili wybuchu wojny do wejścia w życie umowy o wydzierżawianiu i wypożyczaniu angielskie wartości majątkowe zmniejszyły się z 4,38 miliardów dolarów na 1,53 miliardów, a więc prawie o 2/3. Najbardziej skurczyły się naturalnie zapasy złota, które zmniejszyły się z 2,04 miliardów dolarów na 0,15 miliardów. Dalej zmniejszyły się papiery wartościowe, notowane na giełdach, mianowicie z 0,95 miliardów dolarów do 0,03 miliarda. Reszta papierów wartościowych, notowanych na giełdach, którymi można dysponować, została złożona na zabezpieczenie specjalnego kredytu. Północno-amerykański podsekretarz stanu oblicza należności, które Anglia winna wobec Stanów Zjednoczonych w ciągu następnych sześciu miesięcy, a więc do 1 marca 1942 r., w ramach umowy o wydzierżawianiu i wypożyczaniu, na 1,04 miliardów dolarów, co stanowi dalsze 2/3 pozostałej Anglikom wartości majątkowej.

Niemieckie kalkulacje uwzględniły także dochody, jakich Anglia może się spodziewać w następnych miesiącach ze Stanów Zjednoczonych. Na dochody te składają się należności za dostawy angielskie do Stanów Zjednoczonych, za odesłki, koszty przewozu i usługi, jak również za dostawy dla innych członków brytyjskiej wspólnoty narodów. Dochody te nie są jednak tak wysokie, by mogły pokryć zobowiązania Anglii, płatne do 1 marca 1942 r. Pozostaje saldo w wysokości 150 milionów dolarów, które trzeba będzie pokryć z dalszej sprzedaży angielskich efek-

tywów w St. Zjednoczonych.

Fachowe koła berlińskie dochodzą do wniosku, że angielskie kapitały w Stanach Zjednoczonych zbyt szybko tonieją, i że niedaleki jest czas, gdy dostawy uzbrojenia z Północnej Ameryki łącznie z dodatkowymi wydatkami będą musiały iść albo na konto umowy o wydzierżawianiu i wypożyczaniu, albo też będą musiały być kredytowane w jakimś inny sposób. Zapytują także, kto będzie ponosił ciężary ewentualnych amerykańskich dostaw uzbrojenia dla Związku Sowieckiego. O ile w ogóle dojdzie do wywozu tego ma-

teriału, bowiem jest prawdopodobne a nawet pewne, że utknie on gdzieś w jakimś porcie Zatoki Perskiej albo Morza Kaspijskiego, względnie na transkaspjskiej kolei lub na antostradach z Iraku do granicy sowieckiej, gdy państwo bolszewickie się rozleci.

Należy stwierdzić, że amerykańskie ministerstwo finansów dostarczyło dostatecznie przekonujący materiał, że Anglia w wojnie europejskiej doszczętnie się rujnuje. Mieszanie Nowego Świata do spraw europejskich całkiem się nie opłaca. (Według „Wilner Zeitung“ nr. 5).

Za wszelką cenę chcieli bronić Moskwę

BERLIN, (PD). W związku z podanym we wczorajszym komunikacie specjalnym aktem, że podwójna bitwa koło Brjańska i Wiazmy zbliża się ku końcowi, otrzymuje DNB do komunikatu Sił Zbrojnych następujące uzupełnienie: Okrążone w kotłach na północ od Brjańska siły sowieckie zostały 15 października wśród bardzo ciężkich krwawych strat rozbite. Lesisty obszar na południe od Brjańska oczyszcza się z okrążonych resztek rozbitych armii sowieckich. Jak dalece dojrzała już faza końcowa podwójnej bitwy, można wywnioskować z tego, że masa niemieckich sił, która tę bitwę stoczyła, została zwolniona do prowadzenia dalszych operacji.

Stwierdzenie tej masy sowieckich żołnierzy i broni, dowodzi, że Sowieci za wszelką cenę chcieli bronić Moskwę.

Rozwój dalszych działań stwierdza, że inicjatywa do dalszych działań jest w ręku niemieckim, a nie sowieckim.

O tym, że inicjatywa i na zachodzie również pozostaje w ręku niemieckiego dowództwa, świadczą dwie straty, które poniosło lotnictwo brytyjskie od 8 października.

Podczas daremnych prób zaatakowania Kanalu i podczas nocnych nalotów na teren Rzeszy stracił Anglie 85 samolotów do 14 października. Jeśli doliczyć wczorajszą dzień i noc na 16 października, straty brytyjskie wynoszą razem 106 samolotów.

Przy porównaniu własnych strat, które wynoszą 10 maszyn, okazuje się stosunek 1 do 10. Ten stosunek wyraźnie wykazuje wyższość niemieckiego lotnictwa.

kiego lotnictwa.

BERLIN, (PD). Wczorajsza prasa stołeczna Rzeszy podkreśla w całościomocnych tytułach zawarte w Komunikacie Dowództwa Naczelnego Niemieckich Sił Zbrojnych wiadomości, według których walki toczą się już w odległości 100 km. od Moskwy. W związku z tym komentowany jest komunikat wojskowy Sowieców, który po raz pierwszy otwarcie przyznaje, że w nocy na 15 października sytuacja na froncie zachodnim pogorszyła się.

Na marginesie tego komunikatu pisze „Berliner Börsenzeitung“: „Nie jest to próba mówienia prawdy, lecz surowy nakaz warunków, zmuszający Sowieci do wyznania tego, co dzieje się w tej chwili. Bolszewicy

przychodzą bowiem do przekonania, że niczego już nie działają swoją taktyką przemierzania i bezgranicznie zakłamanymi komunikatami, ponieważ fakty ujawniają prawdę.

Nerwowe odezwy moskiewskiej rozgłosz, wzywającej do walki polowne ludność cywilną sowieckiej stolicy do obrony, wskazują, jak bardzo rozpaczliwy nastrój wywołało w mieście nowe przełamanie przez Niemców frontu przed Moskwą. Ten nastrój potęguje, nowa wiadomość o przełamaniu sowieckich linii obronnych pod Odessą przez wojska rumuńskie, tak że nie ma w tym nic dziwnego, gdy wśród tak zwanych sprzymierzonych wzajemne oskarżenia się na punkcie doładowania pomocy przyjmują coraz bardziej groteskową formę.

NIEMIECKA STRATEGIA

BERLIN (PD). Komunikaty o sukcesach, podające tymczasowe wyniki podwójnej bitwy pod Brjańskiem i Wiazmą mają odzwierciedlenie w niemieckiej prasie.

„Berliner Börsenzeitung“ pisze: „Zasługuje na podkreślenie fakt, że w nieprawdopodobnie krótkim czasie zdolano rozbić doborowe wojska Timoszenki w wielkiej, podwójnej bitwie na zachód od Moskwy. Fakt ten należy niedoceniać dla kontynuowania operacji“.

„Deutsche Allgemeine Zeitung“ oświadcza: „W związku z podwójną bitwą pod Brjańskiem i Wiazmą, świat ma znowu przykład niemieckiej strategii, która potrafi po mist-rzowsku stosować te trzy elementy współczesnego prowadzenia wojny: zaskoczenie, przetrwanie i okrążenie. Te kilka słów wyraża całą wielkość zadania, wymagającego w swoim uplanowaniu i wykonaniu jak najdalej posuniętych przygotowań, które lalkom nie są znane i tylko rzadko dochodzą do ich wiadomości“.

„12-Uhrblatt“ pisze: „Przed

wschodnią kampanią rzeczoznawcy zagraniczni obliczali właściwy, zdaniem do walki trzon armii sowieckiej na 3 miliony ludzi. Te 3 miliony znajdują się obecnie za drutem kolczastym niemieckich obozów dla jeńców. Gdy się zważy jeszcze i to, że bolszewicy oprócz straty 3 milionów jeńców, mają jeszcze dalsze miliony zabitych i rannych, to wynika jasno i wyraźnie, że stracili oni nie

tylko trzon swojego wojska, lecz nawet już lepszą część swolch rezerw“.

Pismo podkreśla: „To potwierdza ją poczynione obserwacje niemieckich żołnierzy, mające dziś do czynienia z przeciwnikiem, którego zdolność do walki jest różna, jednak już dawno nie jest tak silna, jak w dotychczasowych starciach“.

Z Koszmarnych dni

NOWY JORK, (PD). „New York Journal American“ podaje przy opisie stosunków na Litwie w czasie sowieckiego panowania fakt, że Sowieci wysiedlili na Sybir 150.000 mieszkańców Litwy, w tej liczbie i dzieci. Stalin dążył do tego, pisze gazeta, by katolicką Litwę oddać na łup bezbożniczemu komunizmowi. Ojcowie rodzin zostali wywiezieni, a nieletnie ich dzieci rzucone na pastwę losu.

Wśród wywiezionych znajdowało się wielu duchownych, których załadowano do wagonów, a drzwi i okienka, dopuszczające powietrze, zabito deskami. Jeńcom nie wolno było opuszczać wagonów, odmawiano im nawet wody. Setki wywożonych zmarło w czasie transportu na Sybir. Wśród wywiezionych dzieci znajdowało się troje dzieci litewskiego generała Rasztikisa.

Myślą o inwazji, lecz nie mają siły

ANKARA, (PD). General w st. sp. Erkiel, w związku z odjazdem ze Stambułu w podróż inspekcyjną na front wschodni, oświadczył między innymi, że najlepszą pomocą dla Sowieców byłby odciągający desant na kontynencie. Do wykonania jednak tego potrzebowałaby Anglia dużej armii, wielkiej

floty wojennej i transportowej oraz silnego lotnictwa bojowego dla ochrony. Nie jest żadną tajemnicą, że Anglia nie posiada dostatecznej ku temu siły. Angielska flota handlowa służy do zaopatrywania Anglii, flota zaś wojenna ledwie wystarcza do jej konwojowania.

Twer i Kofuga

BERLIN, (PD). Jak DNB z kół wojskowych się dowiaduje, zdobyty przed kilku dniami przez wojska niemieckie Kalinin (Twer) liczy dzisiaj 220.000 mieszkańców.

Miasto jest punktem wyjściowym dla żeglugi po Woldze i posiada bardzo ważne portowe. Również bardzo ważny jest Kalinin jako centrum przemysłowe i węzeł kolejowy. Znaczenie tego miasta przez wojska niemieckie oznacza nie tylko dalszą groźbę dla wojsk Timoszenki, lecz także stratę pod względem komunikacyjnym i gospodarczym.

BERLIN, (PD). Jak donoszą DNR z kół wojskowych, straciły Sowieci

w Kaludze znaczne centrum przemysłowe, położone na zachodnim skraju moskiewskiego zagłębia węgla brunatnego. Miasto, liczące 90.000 mieszkańców, należy do okręgu Tuły, centralnego punktu okręgu przemysłowego na południe od Moskwy. W czasach carskich była ona miastem handlowym. Pod względem przemysłowym znaczenie Kalini polega na tym, że posiada ona fabrykę lokomotyw, przedsiębiorstwo urządzeń elektrycznych, fabrykę turbin parowych i fabrykę broni. Dalej znaczenie miasta podnosi jego przemysł obróbki drzewa i przemysł spożywczy.

Pierwszy dzień pracy sklepów komisowych

Jak już donosiliśmy z dniami 17 i 18. m. zostały na terenie miasta uruchomione przez Lombard miejski sklepy komisowe.

Od pierwszego dnia swej działalności, sklepy komisowe cieszą się wielką frekwencją publiczności, zarówno kupującej jak i sprzedającej, jak i zostawiającej do sprzedaży komisowej nowe fanty.

Największym popytem cieszą się ubrania i obuwie.

Ceny żądane w sklepach komisowych są znacznie niższe, niż na rynku kijowskim, dla którego nowo otwarte sklepy są niebezpiecznym konkurentem.

Już w pierwszym dniu swej działalności sklepy komisowe pozwalają przypuszczać że zdolają one zaspokoić potrzeby miejscowej ludności i w znacznym stopniu przyczynić się do zlikwidowania panoszącej się spekulacji. (t)

-000-

Kary na łobuzów i awanturników

Plaga miasta i wsi są awanturnicy, dopuszczający się różnych wykroczeń pod wpływem alkoholu. Mimo pewnych ograniczeń w spożyciu wódki awantur nie brakuje.

Onegdaj czterech braci Pacewiczów z gminy szumskiej po przybyciu do Wilna oficjalnie uroczyście alkohol, poczym wyszli na ulice

i po pijanemu hałasowali, zaczęli przechodzić, a jednego z napotkanych pobili. Awanturników zatrzymała policja, a naczelnik powiatu ukarał ich grzywną po 250 rb. z zamianą na 25 dni aresztu. Za podobne przestępstwa ukarano ostatnio 12 osób. (s)

Wiadomości z dnia

19 października.
NIEDZIELA
22-ga po Ziel. Sw. Piotra z Alkantary
Wschód słońca g. 6.53
Zachód „ 16.57

— LISTY DO MIŃSKA. Onegdaj uruchomiono obrót pocztowy z Mińskiem. Opłata za wysyłane listy jest normalna czyli 12 fenigów. (t)

— PRZENIESIENIE KANTORU APTEKARSKIEGO. Jak dowiadujemy się Kantor Aptekarski, mieszczący się poprzednio przy ul. Vokeciu (Niemiecka) został obecnie przeniesiony do nowego lokalu przy ul. Dominikonu (Dominikańskiej) Nr. 6.
— POTRZEBNA ROBOTNIKÓW KOLEJOWYCH DO PRUS WSCHODNICH. Dyrekcja Kolejowa w Królewcu poszukuje robotników za dobrym wynagrodzeniem, zapewniając mieszkanie i wyżywienie. Pierwszeństwo mają kolejarze, ale inni bezrobotni mogą być także zatrudnieni. Ojcowie rodzin otrzymują dotatek do wynagrodzenia. Możliwe

jest przekazywanie zaoszczędzonych pieniędzy członkom rodziny w Wilnie. Zgłoszenia przyjmuje Urząd Pracy w Wilnie ul. Klapiędos (b. Żeligowskiego) 1. Nr. a.
— W SPRAWIE SPRZEDAŻY PAPIEROSÓW. Jak nas informują, obecnie dokonywana sprzedaż papierosów w sklepach rejonowych po 50 szt. na osobę, dotyczy normy z ub. miesiąca. Po ukończeniu tej sprzedaży będzie przeprowadzona sprzedaż połowy normy na miesiąc bieżący. (s)

— PRECZ ZE SPEKULACJĄ! Jeżeli macie cokolwiek do sprzedania, lub też pragniecie coś kupić — zwracajcie się do sklepów komisowych Lombardu Miejskiego:
Nr. 1 — ul. Uosto (Portowa) Nr. 9;
Nr. 2 — ul. Vilnaus (Wileńska) Nr. 10; Nr. 3 — ul. Vilnaus (Wileńska) Nr. 26; Nr. 4 — ul. Didzioji (Wielka) Nr. 8; Nr. 5 — ul. Pilis (Zamkowa) Nr. 20.
Tam ceny są ustalane przez specjalistów. Unikajcie spekulantów, gdyż ci zawsze was oszukają!

Sklepy są otwarte od godz. 9 do 17, w soboty od 9 do 15. Nr. a.
— IV KONCERT SYMFONICZNY W FILHARMONII. W niedzielę 19 października o godz. 16.30 odbędzie się IV koncert symfoniczny w Filharmonii pod kierownictwem komp. Hieronima Kaczinskasa z udziałem solisty Sergiusza Benoni, który wykona z orkiestrą arie z oper. „Lakme” Deliba i „Borys Godunow” Mussorgskiego.

— KURS JĘZYKA NIEMIECKIEGO. Instytut Wileński Oświaty Dorosłych przyjmuje nowych kandydatów na kursy języka niemieckiego. Wykłady odbywają się w pomieszczeniach, środy i piątki od godz. 19 do 21 w lokalu Szkoły Handlowej ul. Benedykta (Benedyktyńska) 2. Zapisy przyjmuje kancelaria Instytutu przy ul. Św. Jurgio (Świętojerskiej) 3 m. 6 w godz. od 8 do 15 i od 18 do 20.

— OBOWIĄZEK ZACIEMNIANIA. Zaciemnianie mieszkań obowiązuje nie tylko w miastach, lecz również we wszystkich większych osiedlach. Za oświetlanie mieszkań przy niezastłomionych oknach grożą surowe kary. Zaciemnianie obowiązuje od zachodu do wschodu słońca. (t)

POSZUKIWANIE ZAGINIONYCH

Kto posiada jakiegokolwiek wiadomości lub mógłby udzielić informacji o losie mojej żony Apolonii Miłoskiej z domu Grzesik, aresztowanej w dniu 14.VI.1941 r. przez bolszewików i wywiezionej w głąb Rosji, — proszę jest bardzo o łaskawie powiadomienie męża Jana Miłoskiego: Wilno, Dariusza i Gireno g. (d. zauł. Raduński) 6—2, albo brata zony Wojciecha Tomasz Grzesika pod adresem: Rudziszki, Kęstucio g. (d. Pilsudskiego) 47, Jan Miłoski, powiat Trocki. Nr. 1577.

Ktoby wiedział o losie Bronisława Zapolskiego, więźnia politycznego więzionego przez NKWD w Wilnie na Łukiszczach i wywiezionego dnia 23.VI.1941 r. do Rosji, — proszę jest o zawiadomienie żony i córki. Nowo-Wilejka, Smelio 5. Nr. g.

TEATRY FILMOWE

„CASINO“ Didzioji 47 (Wielka)

Wspaniały film muzyczny

„OPERETTE“

(HISTORIA OPERETKI WIEDEŃSKIEJ)

W roli głównej: Willi Forst, Leo Szek, M. Holst.

NADPROGRAM: Najnowszy Tygodnik Aktualności

Wojna w Afryce, na Froncie Północnym i na Ukrainie.

Początek seansów o godz. 14.30, 17 i 19. Kasę czynną od godz. 13.

„MUZA“ Naugarduko 8 (Nowogródzka)

Po raz pierwszy w Wilnie

przebiegi film „BIAŁE BZY“

W rolach głównych: Hans Holt i Elga Brink.

NADPROGRAM: Ostatnie aktualności świata i frontu

Początek seansów o godz. 17 i 19.15.

„KOLEJOWE“ Giedymina 14 (Kolejowa)

Dziś przepiękny film p. t.

„WIEDEŃSKIE HISTORIE“

NADPROGRAM: Walka pod Leningradem.

Początek seansów o godz. 15, 17 i 19.15.

„AUSZRA“ Pylimo 24 (Zawalna)

Premiera. Wspaniały dramat w g. Sudermann

„OGNIE ŚWIĘTOJANSKIE“

NADPROGRAM: Ostatnie aktualności z frontu.

Początek seansów o godz. 14, 16.30 i 18.45

„GRAZYNA“—Nowo Wilejka

„NOCE MAJOWE“

W rolach tytułowych: Maria Ruk i Wiktor Sztall.

NADPROGRAM: Najnowsza aktualność ze świata i frontu

Początek seansów o godz. 17 i 19, w dni świąt o g. 15, 17 i 19

„ALDONA“—Świętany

Premiera. Wielki film kryminalny

HALLO! RADIO POLICYJNE DONOSI...

DODATEK: Przegląd z frontu wschodniego.

Początek seansów o godz. 17 i 19, w dni świąt o g. 15, 17 i 19

FILHARMONIA Auszros Vartų 5 (Ostrobramska)

W niedzielę 19 października o godz. 16.30 odbędzie się IV Koncert Symfoniczny. Dyrygent: Hieronim Kaczinskasa. Solista: Sergiusz Benoni. W programie: I symfonia Schubertowa, 4 pieśni ludowe Czajkowskiego, „Karnawał rzymski” Berlioz, „Weltata” B. Smetany oraz arie z oper „Lakme” i „Borys Godunow” Mussorgskiego. Bilety w cenie od 0.50 do 6.— rb. są sprzedawane w sobotę od 10 do 13 i od 17 do 19 w kasie Filharmonii.

Czytajcie pilnie!

Jest poważna firma w Wilnie,

Romuald Łoskot się nazywa,

Tysiące osób tam przybywa.

Radiodbiorniki, kucharki i grzejniki,

Solidnie, tanio reperuje.

Przy ul. Vilnaus (Wileńskiej) 22,

Róg Gdańskiej się znajduje.

Ważne dla posiadaczy radia!

Doładne szkielety aparatu i lamp w Państwa domu tylko 10 rubli. Zawiadomienie pracowni: Auszros Vartų (Ostrobramska) 20. Solidna i fachowa porada dla sprzedających radia i części radiowe. Wiktor Jasunias.

W. W. Hoop. „Ruta” kupuje konia, nadaje się do ciężkich wołów. Zwraca się do biura: Giedymina (d. Mielkiewicza) 22-a. Ukio Skirius (Dział gospodarczy) od g. 8—15

Uwaga! Urzędów!

Zawiadamiamy, że od 15.X.1941 r. drukarnia „SPINDULIS” została przeniesiona z ul. Matulewicz (Matulewicz) na ul. Św. Onos (Św. Anny) 3 (była drukarnia J. Zawadzkiego). Przy okazji mamy zaszczyt przypomnieć, że nasza drukarnia wykonuje wszystkie roboty drukarskie dokładnie, szybko i sumiennie.

KOMUNIKAT

Komunikacja, że w instytucji dla dorosłych w Wilnie, oprócz czynnych oddziałów buchalterii, pisania na maszynie i stenografii, a do 1 listopada 1941 r. zostaną uruchomione następujące działy: 1) Ogólna-kształcąca, 2) Administracyjna, 3) Techniczna, 4) Handlowa, 5) Gospodarcza do nauki, 6) Agrotechniczna.

Do działów wyżej wymienionych przyjmują się kandydatów w wieku powyżej 18 lat. Oprócz tego komunikuję, że na Kursy języka niemieckiego, czynne przy instytucji dla dorosłych w Wilnie, przyjmują się nowymi słuchaczami. Zapisy i szczegółowe informacje są udzielane w kancelarii Instytutu w Wilnie, ul. Św. Jurgio (Św. Jerzego) 3 m. 6 w g. 8—15 i 18—20 w dni powszednie. Dyrektor.

NA ZADUSZKI

Mechaniczna Pracownia Kamieniarska

A. BARANOWSKA Rasg. (Rossa) 20

(główny chodnik obok cmentarza)

Poleca POMNIKI, tablice marmurowe i granitowe,

mensy i portale kościelne — tanio — ze sprzedaży sezonowej

Sadźcie sady!

Największy wybór, najpowszechniejsza

obecnie: oszczędność! DRZEWA

OWOCOWE odporne na mrozy. Zamówienia: p. Sułony

K. Niemienyszyna, Danilowa, Tauragiskiej, lub: Wilno, Kalwaryjska (Kalwaryjska) 148 i Żygimantų (Żygimantowska) 26, sklep

Breitswance lub karakuty kupię

Oferty do Adm. „Gońca” pod „Określ.”

Fabryka Obróbki Drzewa nr. 1

w Wilnie

ul. Dauksz (Piwna) 9, ogłasza PRZETARG pisemny

na roboty budowlane przy wykończeniu suszarni.

Warunki przetargu można otrzymać w Dyrekcji

fabryki codziennie oprócz dni świątecznych w godz.

od 8 do 16.30.

Termin składania ofert do dnia 23 października

1941 roku.

Pełnomocnik Przedsiębiorstwa.

Handel i Przemysł

Aparaty radiowe elektryczne

naprawia solidnie i tanio

Wiktor Jasunias

Auszros Vartų (Ostrobramska) 20

Fachowa porada bezpłatnie.

Kosmos Radio

Cz. Dągys,

Wilno, Giedymina (d. Mielkiewicza) 6. Oddział: Didzioji (Wielka) 24. Kapi fotoaparatury, odbiorniki radiowe, radioprzet.

elektryczne przyrządy pomiarowe i materiały instalacyjne.

Pracownia radio-elektromechaniczna

Trakų (Trocka) 1

Polakauskas Romualdas.

PRACA

Dwaj absolwenci akademickiej

uczelni ekonomicznej, niemieckiej teoretycznie i praktycznie, muzycy, chcą uczyć, pomóc w gospodarstwie razem lub oddzielnie. Zgłoszenia do Adm. „Gońca” pod „Sumiennym”.

1565

Niania samotna do pójtorocznego dziecka przyjm. zar. Kęstucio (Giedyminowska) 42-1. 1599

Potrzebna pracownica domowa. Zgłoszenia na Kęstucio (Giedyminowska). 144-3. 1598

Przyjmę na wieś za utrzymanie młodą panią, która znalazła język niemiecki w charakterze opiekunki i do nauzenia dwójki małych dzieci (wiek 8 i 11 lat). Oferty do Adm. „Gońca” pod „Utrzymanie”. —a

Potrzebny ogrodnik-kawaler do majątku pod Wilnem. Oferty z życiorysem i odpisami świadectw składać: Vytauto (Witoldowa) 6-4. 1530

Potrzebna pomocnica do szycia. Vilnaus (Wileńska) 25-7a. 1555

Warsztat Elektrotechniczny P. Bohatkiewicz. Lejkiłos (Ludwiska) 2 róg Wileńskiej naprawia wszelkiego typu grzejniki, kucharki, imbiyki. Kupuje sprzęt elektryczny oraz przyrządy pomiarowe.

Dr. Janina Jurczankowa choroby skórne, weneryczne, kobiece. Wilno, Jagailos g. (Jagiellońska) 16-8. Przyjmuje od g. 17—19.

Dr. Zygmunt Kudriewicz Spec. weneryczne, skórne, syfilis i moczopłowe. Wilno, Pilis (Zamkowa) 15. Przyjmuje: od 7—13 i od 15—20

Dr. E. Kunciewicz Spec. chor. uszu, nosa i gardła, wznowił przyjęcia. Uoste skg. (z. Portowa) 9-4, wejście do ul. Uosto (Portowej) Przyjmuje od g. 9—10 i 15—16 1549

Dr. med. K. ŁUKIEWICZ Choroby Skórne i weneryczne Vilnaus (Wileńska) 28 m. 3, przyjmuje od godz. 14—18

Prof. dr. Tadeusz Pawlas ord. w chor. skórnych i wenerycznych 4—5 po poł. przeprowadził się na ul. B. Radvilaitis (d. Królewska) 6-1. —a

Dr. med. Wiktor Pleskow Choroby wewnętrzne i nerwowe Wszelkie przyjęcia choroby, godz. 11—12 i 15—17 1556

Dr. W. Wołodko choroby skórne i weneryczne. Pylimo (Zawalna) 28

Kupno i Sprzedaż

Bluro podaj „Justitia” emerytowanego sędziego W. Ostrowskiego, Śniadeckiej 4-7, kupi papier kancelaryjny, taśmy do maszyny i t. p. materiały piśmienne

Chętnie kupię aparat fotograficzny, błony, klisze, papier, szmalka — w każdej ilości. Didzioji g. (Wielka) 8-5.

Do sprzedania: futro damskie, zegarek damski Longines, stół, łóżeczko dziecięce, kławiły i inne. Czurlionio (Zakratełwa) 12-8. 1569

Do sprzedania Reo-pluar dla moczom chorym nieważnym. Bernardin (Bernardynska) 3-4, od godz. 1—3. 1586

Jesienka męska, rozmiar 44 do sprzedania. Żygimantų (Żygimantowska) 22-9, od godz. 4—6. 1584

Kupię zaraz damski płaszcz karakulowy w dobrym stanie. Oferty do Adm. „Gońca” pod „Karakulę”. —g

Kupię 1/2 tony węgla lub torfu do gotowania. Oferty składać do Adm. „Gońca” pod „J. S.”. 1533

Kupno, wymiana sznurek pozwoływ do zbiorów. Pylimo (Zawalna) 20-1, g. 9—19.

Kupię koldry najbardziej znoszące, poduszki, białe, pościelowe. Lejkiłos (Ludwiska) 4, pracownia kolder.

Książki nabywamy. Didzioji g. (Wielka) 16—10 listownie — osobiste (bez książek) we wtorki godz. 10—13, 15—17. 1557

Koldra mało używana, jedwabna do sprzedania. Alszek (Osmińska) 9-7. 1531

Kupię książki różnej treści we wszystkich językach: białoruski, literatura, heraldyka, sztuka, beletrystyka. Gaono (Gaona) 1, Halina Karas. 1578

Kufer, walizka oraz waga wileńska na szwaty do sprzedania. Ogłądać tylko w godz. 14—16. Klapiędos (Żeligowskiego) 5 m. 41. 1591

Karakulowy koltarski mebeli zupełnie nowy do sprzedania. Ogłądać tylko w godzinach 14—16. Klapiędos (d. Żeligowskiego) 5 m. 41. 1592

Kupię „Leica” z kompletem 8-8 model w dobrym stanie oraz papier fotograficzny. Giedymina (Wileńska) 5, fotograf Siemaszko.

Kupmy dzieła Teodora Narbata „Dzieje Narodu Litewskiego” i „Historia miasta Wilna” tom II Michała Bałłuckiego. Proponować w redakcji „Naujioj Lietuva”, Radvilaitis (d. Królewska) 1. —a

Kupię zaraz głęboki wózek dziecięcy w dobrym stanie. Zgłoszenia do Adm. „Gońca” pod „C. M.”. —g

Natychmiast sprzedam: poduszkę, sukienkę, kocy, swetry, serwis do czarnej kawy, stoiki, wiodro i inne rzeczy. Skapo g. (Skopówka) 4—31, od 10—19. 1515

Powóz dorożkarski i maszynę do pianie portable „Rojal” sprzedam. J. Jasinskis (J. Jasinskis) 15-8. 1546

Płaszcz damski szimowy na sznurku, osobny, pantofelki brązowe Nr 27 sprzedam. Umerges (Wilkomierska) 24-1, godz. 15—19. 1571

Plecyk ze skóry sprzedam. Odmiński g. (Garbarska) 1-29. 1521

Szczenięta setery irlandzkie sprzedaję się. Jagailos (Jagiellońska) 6-23. 1545

Sprzedam maszynę do pisania. Kalvarijų (Kalwaryjska) 12 m. 2. 1587

Sprzedam łożko, stoły: jadalny i kręślarzki, kredens szatny na bibliotekę i kufer. Domasze-vicius (Gimnazjalna) 4-2. 1573

Pogotowie elektryczne

BOCHWIC i 3-ka

naprawy instalacji elektrycznych i radiowych.

ul. Vilnaus

(Wileńska) 23

Sprzedam męskie futro w dobrym stanie, Tinto (Mostowa) 12-17. 1585

Sprzedaję karakulę damską w stanie dobrym i futro męskie (tehorz). Dowiedzieć się: Pylimo (Zawalna) 11 m. 3. 1533

Sprzedaję kamizelki woikowe. Giedymina (Wileńska) 4-12. 1570

Sprzedam materiał na męski garnitur, kiltmy, białe, pościelowe, płaszczyk, dżakety, kapy i buty wyszkie (mały rozmiar). Szelių (Soltaniska) 5 m. 1. 1580

Sprzedam saksofon. Bernardin (Bernardynska) 3-4. 1570

Sprzedam trzydziestolcwo karakulę indyjską stare i krótki żakiet kretowy. Oferty do Adm. „Gońca” pod „Bagdad”. 1533

Sprzedaję się płaszcz karakulowy. Ogłądać w godz. 15—17. Palangos (Poznańska) 2-5b (wejście z ulicy). 1546

Sprzedaję płaszcz skórzany (używany) i radio elektroniczne. Czurlionio (Zakratełwa) 54-8. 1546

Sprzedam mleczną młodą kózę. Artillerijos (Artyleryjska) 18k m. 2. 1547

Sprzedam płytę kuchenną przeznaczoną z kaffi w dobrym stanie. Dowiedzieć się: Vytautis (Jasna) 49-1, godz. 9—13. 1548

Sprzedam rower męski. Giedymina (d. Mielkiewicza) 19-24 (pensjonat), do 9 rano i od 14 do 15. 1536

Sprzedam futro damskie z łapki karakulowych na damski wzrost, materiał na damski płaszcz, aparat fotograficzny i inne okazy. Tinto (Mostowa) 23 m. 3, od godz. 8-7. —g

Sprzedam 3 stoty mniejsze, o-tatarkę, plecyk małełki na 2 felerki oraz łożeczko w dobrym stanie i inne drobniaki. Zgłaszać się do godz. 12. Kalinauskio (M. Polulanka) 14-5. 1584